

کفر ای جسیع دل اک باطن	بفاننده اند خورده کلان
کافر تیر نام ابر بر افتاد	کویا آتش بر بر افتاد
از شما یا نمر که نه عا دارم	طلب کوشش دعا دارم
در جم بر حال نه کار کند	دست ورد از نو کار کند
هرست کافر کوی چو سله جو	در چنین ادیک دل یک کوی
ز این جماعت برده خسته شو	در کف مطلق در مقصود
بسر از این فاعه راز بود	علی مز مرده بود جانم دارم
هر چه او گفت منی همانم	نفسم که هم نو از کوشش
ما مجبر در مین زمانه سورا	که نظر من را چنین بفرستم
بعایات از افع الی رجات	یا دساز و بدین بها زرا
حضرت مصطفی بر و ز شورا	بمضامین حرم سلوات
رنج بر دم بسبب رینج افرا	از شفاعت مرا کند سرور
هر کجا صفتی سلوات اید	بامید تعول حضرت خاتم
بیشتر زین کوشش نکارا	طلب رحمت است با اید
	معنی هر که ام دو بهر بار

که مکر را که چه بسین است	لیک هر جا مال آیدین است
که در شهر نام با امید جات	نظم شرح دلایل الحیرات
مشرف تا توان و انم	در چنین کارزار حیرانم
یارم در دل بسخر فاعه	فاعه ام راز زبان کویا ده
چو چندی کنم بجز آستام	یابده آغاز کار فرخ کجاستم
بخشش است حیات یارم	نرسیده تا بهار فرخ کجاستم
سابقا جام بر دستم ده	از شراب شعور مستم ده
ره غفلت چنان شود درم	که مغرورم بجایه مقصود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه
والسنة النبوية وآله من عبادة الأوتان والاحتفال
بشأنهم والعبادة والعبادة والعبادة والعبادة

کلیک